

udvidet. Jeg tror nu ikke, man ser med Ubøllie paa dette Spor, og her er jeg nu i dette heldige Tilfælde — det er jo en ren Tilfældighed — at jeg kjender de lokale Forhold. Jeg tror ikke, at det vilde være forsvareligt at benytte dette Spor til Befordring af Personer. Hvis den ærede Ordfører kjendte Forholdene noget nærmere, vilde han ogsaa vide, hvor vanskeligt dette Spor ligger paa Grund af det store Antal Sporfyndninger, der er paa Havnebanen, som skal passeres, saa at det kun egner sig til Befordring af Gods, og saa vidt jeg veed, kan heller ikke de Lokomotiver, der skulle benyttes til Personbefordring, befare dette Spor. Befordringen paa disse Baner er altid flet pr. Postvogn, og jeg tillod mig i Gaar at oplyse, hvad Grunden var til, at man ønskede en særlig Befordring mellem de to Banegaarde til Køben, foruden den, man har til Personer. Det var den, at man ellers kunde komme til tilfældige Forsinkelser, hvilket enten vilde bevirke, at Aarhus fik sin Post en Time senere, eller ogsaa, at de andre Stationer paa Randers—Grenaa-Banen maatte undvære den og slet ingen Post faae. Den ærede Ordfører nævnte adskillige Exempler paa, at Postforbindelsen var bleven mindre god, d. v. s. at Udbringelsen af Breve paa forskjellige Landposter faldt noget senere end tidligere. Jeg har indrømmet, at det er Tilfældet, og at det til Dels finder Sted paa Vestbanen paa Sjælland. Forholdet er jo det, som den ærede Ordfører, tror jeg, ogsaa erkjendte, at jo længere man kommer bort, jo heldigere ere vistnok de nye Logforbindelser for Postgangen, og jo nærmere man kommer Kjøbenhavn, des mere lider man under Forsinkelser, ogsaa til Sjyn strækker denne Forsinkelse sig. Men deraf, at Landposten om Morgenen kommer noget senere til enkelte Steder, kan ikke udledes, at Forbindelsen som Helhed ikke er bleven bedre. Jeg kan sige, at det er en Selvfølge, at naar det Log, der nu udgaar fra Kjøbenhavn om Morgenen og i Roskilde har Tilslutning med Kalundborg og Måsnedjundbanen, nu medtager Posten fra hele Sjælland, selvfølgelig ogsaa fra Helsingør over Kjøbenhavn, følger deraf, at den Post, der nu udgaar med Mor-

gentoget fra Kjøbenhavn eller fra de forskjellige Distrikter i Sjælland til de andre Provindser i Sjælland og Jyn, bliver tidligere besørget, medens den før blev besørget noget senere. Den mellemrigste Forbindelse i vort Land er ubetinget blevet bedre, man kan i det Hele taget faae hurtigere Svar nu. Det er jo ingenlunde saa, at man mangler aktiv Postforbindelse, og paa de Steder, hvor Postuddelinger ske flere Gange om Dagen, kan man jo nu i en ganske anden Grad end tidligere faae Postforsendelserne fremskudede. Lad os f. Ex. tage en By som Odense. Jeg tror ikke at seile meget ved at sige, at den har tre Gange i Døgnet Bureaupost, altsaa Postvogne, i Forbindelse med Kjøbenhavn, og to Gange om Dagen Bladpost. Selvfølgelig maa Forholdet stille sig noget anderledes for Landpostvæsenets Vedkommende, hvor Posten kun kommer een Gang om Dagen. Men forøvrigt er Landpostvæsenet udviklet her, tør jeg sige, i større Stil end i noget andet Land. Selv i det Land, vi i den Retning have taget til Mønster, Preussen, finder Postudbæringen ingenlunde Sted i det Omfang som her. Den ærede Ordfører var af den Mening, at man i Anmærkningerne havde udtalt, at man ikke agtede at gaa videre med Udvidelsen paa Landpostvæsenets Omraade. Det tror jeg ikke med Jøie kan udledes af den Anmærkning, der staar til S. 6, hvor der er sagt, at den foreslaaede Forsøgelse af Bevillingen paa denne Konto navnlig er bestemt til almindelige Udvidelser og Forbedringer af Landpostvæsenet, men kun i ringe Grad til Indførelse af direkte Omdeling til Adressaterne. Og saa oplyses det, at en saadan Ordning vil være indført ved Udgangen af dette Finantsaar i alle Postdistrikterne i Østifterne med Undtagelse af Bornholm, hvor den sker paa anden Maade, og i omtrent alle de Distrikter i Sjælland, hvor denne Ordning kan indføres uden uforholdsmæssige Udgifter. Jeg har tilladt mig at oplyse, at i et Par Distrikter agter man at gaa videre i denne Retning, men det er, om jeg saa maa sige, tilbøielig en Skjønssag, om en Egn, som kun er lidet bebygget, staar sig bedst ved den direkte Omdeling til Adressaterne eller ved en Udvidelse af den Postbesørgelse, som sker paa anden Maade ved Brevsamlingssteder